

Jeg tror, at vil man anvende Summer af Tolden til at forbedre de Fattiges Kaar, skal man i Stedet for at nedsette Sukkerafgiften tage en Del af Toldafgifterne og hjælpe paa en saadan Maade, at der ikke bliver nogen Tvivl om, at den fattige Mand faar Gavn deraf. Jeg skal ikke komme ind paa disse Undersøgelser, da de ikke ligefrem høre ind herunder; men jeg skal for at nævne et Exempel gjøre opmærksom paa, at der ikke vilde være Noget til Hinder for, at man kunde give betydelige Summer til Understøttelse af vel indrettede Alldersomunderstøttelseskasser, lade Kasserne bestyre frit osv. Der kunde maaske heller Intet være til Hinder for, at man kunde bidrage mere til, at Sognene opførte gode Fattighuse — det vilde være et overordenlig stort Gode paa mange Steder — eller til Almueundervisningen osv. Det er Maaden, hvorpaa den fattige Klasse vil faae tilfald igjen, hvad de give i Told og paa en saadan Maade, at den i Sandhed burde være taknemlig derved og sætte Pris derpaa. Paa den Maade vilde jeg være med. Skal man komme med Toldnedfættelser, mener jeg ogsaa, der kunde være Tale om enkelte andre Positioner — jeg skal eksempelvis nævne Ost, Kul og Salt — hvorved man væsentlig vilde hjælpe den fattige Mand; men det skulde da ikke være en Toldnedfættelse, men en hel fritagelse for Told, hvilken da baade vilde komme ham tilgode og indirekte virke, at Industri og Agerbrug vilde udvikle sig paa en saadan Maade, at Landet i det Hele ubetinget vil faae godt deraf. Den Vej er det, jeg vil gaa. Disse Bemærkninger har jeg kun fundet mig foranlediget til at gjøre, fordi jeg særdeles gjerne slutter mig til Regjeringens Forslag.

Finansministeren (Estrup): Jeg kan fuldstændig slutte mig til det Forslag, som er stillet af hele Udvalget, et Forslag, som jo ikke gaar ud paa at forandre Loven; men kun paa at forhindre en mulig Tvivl eller Feiltagelse, der kunde finde Sted, naar en saadan Tilføjelse som den foreslaaede ikke blev gjort. — Det Endringsforslag, som er stillet af det ærede ottende Medlem for anden Kreds (Sæle), kan jeg ikke gaa ind paa. Jeg skal meget gjerne indrømme, at det kan være tvivlsomt, om ikke Raffinaderierne kunde taale, at Beskyttelsen formindskedes yderligere med denne halve Dre; men det forekommer mig, at naar man ikke kan komme videre end til at stille dette som noget Tvivlsomt, er det dermed ogsaa afgjort, at man ikke kan gaa ind derpaa, thi det Bestaaende har dog ubetinget et Krav paa ikke i noget Tilfælde at gaas for nær. Den Nedfættelse i Beskyttelsen, som er foreslaet i Lovforslaget, er jo, som ærede Medlemmer ville se, lidt over en Dre. Forskjellen mellem den tidligere Afgift af raffineret Sukker, 6 $\frac{1}{2}$ Sk. og den nu foreslaaede af 12 $\frac{1}{2}$ Dre er i Virkeligheden 1,04

Dre; altsaa foreslaas der en Nedfættelse, som ikke betyder saa lidt, naar man ser hen til de meget betydelige Kvantiteter, som det dreier sig om. Jeg kommer nu til de Forslag, der ere stillede af det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Møler). Disse Forslag falde ind under tre forskellige Grupper. De gaa for det Første ud paa at bringe Mustovadosukker i en særlig begunstiget Stilling. Dernæst gaa de ud paa at dele den anden Position i Lovforslaget i to særskilte Positioner, idet Jæremærket 15 skulde være Grændsen mellem en høiere og en lavere Position, og endelig gaa de ud paa en gennemgaaende Nedfættelse af alle Positioner, en Nedfættelse, som jo ganske vist ikke er meget betydelig, idet den kun er en halv Dre gennemgaaende pr. Pd. Jeg skal først udtale mig om, ikke det første Endringsforslag, men de Endringer, der gaa ind under det af mig først nævnte Begreb af at gjengive Mustovadosukkere den exceptionelle Stilling, som de have haft siden Loven af 28de Marts 1871 indtil forrige Aar. Jeg tvivler om, at jeg skal kunne anføre noget Nyt til Forsvar for min Modstand imod det ærede Medlems Forslag; jeg skal kun tilbagetalde i det ærede Things Erindring, at en af Hovedgrundene til ikke at gaa ind derpaa ganske vist er Banfælgeligheden ved Bestemmelsen af, om et Sukker i Virkeligheden er Mustovadosukker eller ikke, men at det ingenlunde er den eneste Grund. Denne Banfælgelighed ved Bestemmelsen, en Banfælgelighed for Toldvæsenet, som jeg atter vil komme tilbage paa, naar jeg kommer til at omtale det ærede Medlems Forslag om at forsøge Afgiften paa Sukker fra Nr. 15 til Nr. 19, tror jeg dog i Virkeligheden ikke, at noget Magtspørg fra oven kan raade Bod paa. Jeg ser ikke ret, hvorledes man skulde være i Stand til ved ministerielt Paalæg at stærpe Folks Blik i saa Henseende, især da jeg er overbevist om, at Toldbetæns Personale allerede nu bruge deres Dine og deres Dømmekraft saa godt, som det er muligt i disse Forhold. Jeg veed derfor ikke, hvad man skulde opnaa ved at anvende et yderligere Tryk paa de Underordnede i Toldvæsenet. Banfælgeligheden er efter min Mening absolut tilstede, og jeg tror, som sagt, ikke, at den vil kunne fjernes gennem en yderligere Indskærping fra oven. Om den vil kunne fjernes gennem det Middel, det ærede Medlem har antydet, nemlig ved at oprette særlige Opdragelsesanstalter for Sukkerfjendene, som derefter skulle anbringes omkring paa Toldstederne, hvor Sukker indføres, skal jeg lade staa hen; jeg tror i alt Fald ikke, at dette Spørgsmaal ligger for nu med saadan Klarhed, at det er nødvendigt at komme dybere ind derpaa. Med Hensyn til Mustovados maa det jo ikke glemmes, at man i 1871, da man for første Gang i vor Toldlovgivning gik ind paa at skjelne mellem Mustovados og andre Sukkere, forudsatte, at den Begunstigelse, som man stod i Begreb med at vise Mustovadosukkrene,